

מלכות היציע

יותר ויותר אוהדות מגיעות למגרשים וזה כבר לא "אירוע". הן מגיעות עם הבן זוג, עם חברה טובה, לבד או עם הילדים. בניגוד לדעה הרווחת, הביקורות מגיעות דווקא מנשים אחרות – ולא מגברים

שירה רוזנבלום

במחקר שנערך ב-2013 נמצא כי 69% מהנשים אוהבות ספורט, אבל רק 2% מגיעות למגרשים. מאז עברו שנים רבות ומספר הנשים בקהל, בין אם בכדורגל, כדורסל, או כל ענף אחר עלה.

לאה גורליק, אוהדת מכבי חיפה בכדורגל, הגיעה ליציע בדרכים מאוד מיוחדות. היא חיה בבית חסידי כל חייה, אמה הייתה מאזינה ברדיו למשחקי כדורסל של מכבי תל אביב. בעקבותיה התחילה להיות "פריקית" של כדורסל, ובמקביל התחילה להאזין ל"שירים ושערים" במוצאי שבת. ילד שגדל איתה בשכונה, שהיה אסור לה לדבר איתו, סיפר לה על מכבי חיפה ומשם התחיל סיפור האהבה. מאז היא חיפשה כתבות בעיתון שקשורות לקבוצה ורכשה יומני סופרגול שאותם החביאה בבית הספר לבנות חרדיות שבו למדה. בגיל 22 היא קנתה מכונת לראשונה והדבר הראשון שעשתה היה ללכת למשחקי כדורסל וכדורגל. עם הזמן הכדורסל הוזנח והזיקה לקבוצה מהכרמל התעצמה, ולפני עשור היא קנתה את המנוי הראשון שלה ליציע, בדיוק סביב חתונתה. "מהרגע הראשון שהכרנו הוא ידע שזו נקודה מאוד משמעותית אצלי".

ברגע שילדים נכנסים לתמונה, עולה השאלה מי נשאר איתם בבית ומי הולך למשחק? הנורמה המקובלת היא שהגבר יוצא לבלות, הולך לראות משחק והאישה נשארת עם הילדים בבית. "נפלתי על הגבר היחיד שלא אוהב ללכת למשחקים. הצלחתי לשכנע אותו פעם אחת לבוא עם הילדים", מספרת גורלי. למרות התנאים הנוחים בבית, כבר בגיל שלושה חודשים היא לקחה את הבת הבכורה שלה למשחק בכורה. "היו לי הרבה מחשבות על איך אצליח לנהל אמהות, עבודה, קריירה ובנוסף הגעה למשחקים. ואז קיבלתי החלטה שלא משנה מה, כשיהיו לי ילדים הם יהיו חלק מהדבר הזה".

לאה, ילדיה ובעלה אוהד בפעם היחידה שהצליחו לשכנע אותו להגיע למשחק

נשים שנהנות מענפי ספורט גוררות ביקורת גלויה וסמויה. מהקהל הגברי או מהתקשורת, שרוב רובה התחילה מפאנלים גבריים למדי. לאט לאט היא סחפה לתוכה נשים רבות ומוצלחות כמו מירי נבו, רותם ישראל, אופירה ברקוביץ' ועוד שמות רבים ומוכרים. פתאום להיות אישה שאוהבת ספורט זה לא מביך כמו פעם. זה לא "טום-בוי" שמפצחת גרעינים ומקללת את השופטים. אפשר לשמור על הפאסון הנשי ולהנות תוך כדי מצפייה במשחק כדורגל. "כשהגעתי למשחקים לא ממש התעסקתי במה יחשבו עליי, כי הצעד הזה היה גדול בשבילי לא רק מהבחינה של להיות אישה. הגברים דווקא מאוד התרשמו לראות בחורה דתיה שיושבת ביציע", מספרת גורליק על היחס שקיבלה כשהתחילה להגיע למשחקים.

יחד עם אהדה לקבוצה והגעה למשחקים מגיע הידע המקצועי. לפני שהתחילה להגיע למשחקים היא לא ידעה שיש דבר כזה חלוץ, בלם וקשר, כי את הכל שמעה דרך הרדיו. עם הזמן היא התחילה לא רק לאהוד את מכבי חיפה, אלא ממש לחיות ולהתמקצע בעולם הכדורגל, והיום היא משמשת כמאמנת מנטלית בקבוצה העירונית של קריית מלאכי. "אני ממש לא מרגישה שתופסים ממני פחות בגלל שאני אישה, ואני גם לא מרגישה שעבדתי קשה בשביל להגיע לזה. הכל פשוט קרה, התחלתי להשתתף בדיונים והתארחתי בהרבה מקומות, לא דיברתי שטויות, דיברתי לעניין והיחס היה בהתאם".

"אני לא חושב שנשים יודעות פחות מגברים, אני לא רואה הבדל בין גבר שרואה משחק מדי שבוע ואישה שרואה משחק מדי שבוע, לפעמים אפילו הנשים יודעות יותר טוב". מספר לנו עומרי שוורץ, אוהד מכבי תל אביב בכדורסל. בת הזוג שלו לא מוכנה להגיע איתו למשחקים והוא היה רוצה לראות יותר נשים מעודדות יחד איתו בשער 11. "אני חושב שנשים שאוהדות ספורט זו ברכה, כשהקבוצה שלך מפסידה ואתה חוזר הביתה מבואס, האישה לא מבינה מה הביג דיל, אולי אם הייתה מתעניינת בזה, היא הייתה מבינה". על העלייה במספר הנשים בקהל הוא אומר: "אני חושב שהנשים שאנחנו רואים בטלוויזיה משפיעות מאוד על הקהל. הרבה נשים מגיעות גם למשחקים, מעודדות יחד איתנו ומבחינתי כל האוהדים של מכבי אותו דבר. מספיק שתלבש את הצעיף הצהוב והתקבלת".

אביב לוי הולכת לכל המשחקים של הפועל תל אביב. גם בכדורגל וגם בכדורסל. זה מצריך ממנה לפנות זמן לפחות פעמיים בשבוע למשחק של הקבוצה שלה. "מאוד קשה לנהל את זה, אני

סטודנטית כרגע ומנסה לשלב גם עבודה תוך כדי, אבל הרבה פעמים זה בא על חשבון דברים אחרים. הרבה פעמים חברות שלי קבעו לצאת ואמרתי להן שאני לא יכולה לבוא וקיבלתי תגובות ביקורתיות. כשגבר לא יכול לצאת בגלל משחק זה בסדר, אבל בגלל שאני אישה אז זה סתם מוזר". יכול להיות שהביקורת שהנשים כל כך חוששות ממנה מקורה בכלל מנשים אחרות. מבחינת הגברים, אישה שאוהבת ספורט זה מאוד מרשים. היא יכולה לבוא איתם למשחקים והם יכולים להפוך את זה לבילוי, ובעתיד כשתהיה משפחה זה יהפוך אפילו לבילוי משפחתי. אבל נשים אחרות שעדיין לא נפתחו לעולם הזה מסתכלות על כך בעין עקומה. והדבר הזה קורה בגלל שלא נחשפנו מספיק לעולם שבו נשים אוהבות ספורט. תמיד לימדו אותנו שגברים הם אלה שהולכים למשחקים והנשים הולכות לשיעורי ריקוד. עם ההתפתחות החברתית שאנחנו עוברים רואים יותר ויותר נשים שמתעלות על הנורמה הפרימיטיבית הזאת, ועדיין ישנה ביקורת סמויה שבאה לידי ביטוי בפרצפת או זלזול שלא רלוונטי לשנת 2022.

הפתרון לבעיה הזאת צריך להתחיל קודם כל בחינוך. לעודד משחקי ספורט כחלק מסל התרבות. כמו שלוקחים ילדים להצגה בבית הספר, אפשר לקחת אותם למשחק כדורסל (של נשים או של גברים). בהמשך לכך, קבוצות רבות אפשרו לנשים לרכוש מינוי לקבוצה במחיר מוזל של חיילים או אזרחים ותיקים. במחקר שצוין לעיל, נאמר כי הסיבה העיקרית לכך שלא מגיעות נשים למגרשים היא המחיר היקר של הכרטיסים. אישה צריכה להתמודד עם ביקורת, לפעמים עם תחושת ניכור וזרות במקום מסוים, ובנוסף עם מחיר יקר של כרטיס. קבוצות שיוזילו את המחיר של המינוי/הכרטיס בעבור נשים יוכלו להנות מרבגוניות באולם.

לאה גורליק ואביב לוי הן רק פיסה אחת מהיציע. אפשר לראות כיצד היציעים הולכים ומתמלאים בנשים. חלקן מגיעות עם הבן זוג לבילוי משפחתי, חלקן מגיעות לבד וחלק אפילו לא יכולות שלא להכניס את הילדים לתמונה. נשים יקרות, צאו החוצה, תרכשו כרטיס, תתנו צ'אנס, מקסימום, לא תהנו. יש הרבה גברים ביציע שמחכים שתצטרפו אליהם, רק אל תשכחו לשים את הצעיף בצבע הנכון.